

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 5 april 2019 met nummer RvVb-UDN-1819-0820

in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0620-UDN

Verzoekende partijen	1. de heer Bart VAN THILLO 2. mevrouw Anneleen MICHELSEN vertegenwoordigd door advocaat Emmanuel PLAVSIC met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 22-24
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomende partij	de heer Frederik VAN DEN BUYS vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 maart 2019 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de provinciale omgevingsambtenaar van de verwerende partij van 14 maart 2019 waarbij de administratieve beroepsprocedure wordt stopgezet omwille van de (wegens laattijdigheid) onontvankelijkheid ervan.

Hiermee herleeft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout van 14 januari 2019, waarmee aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend is onder voorwaarden voor de oprichting van een bijgebouw, bestaande uit 4 autostaanplaatsen, op een perceel gelegen te 2920 Kalmthout, Kapellensteenweg 359, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie E, nummer 1C10.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid maar wel het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 2 april 2019.

Advocaten Christiaan LESAFFER en Niels VANSIMPSEN, *loco* advocaat Emmanuel PLAVSIC, voeren het woord voor de verzoekende partijen. Advocaten Peter FLAMEY en Ellen VOORTMANS voeren het woord voor de tussenkomenende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

2.

De verzoekende partijen verklaren ter zitting dat zij met het verzoekschrift enkel de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid beogen.

De tussenkomenende partij doet afstand van haar exceptie over eigendom en domicilie.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout weigert op 28 maart 2018 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomenende partij voor het bouwen van een handelsruimte met 1 wooneenheid + bijgebouw op het perceel in de Kapellensteenweg 359 te Kalmthout. De verwerende partij weigert de stedenbouwkundige vergunning op 28 juni 2018, na administratief beroep van de tussenkomenende partij.

2.

De tussenkomenende partij dient op 20 november 2018 (de datum van de ontvankelijkheids- en volledigheidsverklaring) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "de oprichting van een bijgebouw, bestaande uit 4 autostaanplaatsen" op het perceel in de Kapellensteenweg 359 te Kalmthout. Deze aanvraag betreft een deel van de eerste, op 28 juni 2018 definitief geweigerde aanvraag. Ter hoogte van het hoofdgebouw staat nu de vermelding 'fase 2' op plan aangeduid. Een analyse 'nota stabiliteit – bescherming wortels van bestaande boom', opgemaakt door boomchirurg Jos Schenk van Tree Compass, is bijgevoegd.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Turnhout', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 september 1977, in woongebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd. De aanpalende eigenaars zijn aangeschreven. De verzoekende partijen en een andere belanghebbende derde dienen een bezwaarschrift in.

De milieudienst van de gemeente Kalmthout adviseert op 28 december 2018 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

In het eerstvolgend plantseizoen, volgend op de beëindiging der bouwwerken, moeten de vereiste aanplantingen tegen de linker perceelsgrens uitgevoerd worden conform de aanduiding op het ingediend plan. Deze zijn te kiezen uit de bijgevoegde lijst van inheemse bomen en heesters.

In de begeleidende nota van de architect wordt beschreven dat het advies van Tree Compass gevolgd zal worden. Echter, op het ingediende plan en in de begeleidende nota van de architect is geen duidelijke melding gemaakt van de geadviseerde luchtlaag onder de vloerplaat en is blijkbaar ook het advies niet gevolgd om bevoeiingsbuizen te voorzien onder de vloerplaat. De nota vermeld enkel dat de wortels niet beschadigd worden waardoor de boom geen hinder zal ondervinden van het bijgebouw.

Om die reden dient voor ons het bijgevoegd rapport opgemaakt door de heer Jos Schenk betreffende de bescherming van de bomen op het achterliggend perceel, strikt uitgevoerd en nageleefd worden. Tevens stellen wij ook dat deze werken opgevolgd moeten worden door de heer Jos Schenk zodat deze constructie- en opbouwwerken volledig uitgevoerd worden volgens het rapport van Tree Compass.

Op de aangrenzende percelen bevinden zich verschillende hoogstambomen, we vestigen hier de aandacht op het feit dat er geen enkele beschadiging mag optreden aan de stammen, wortels en kruinen van deze begroeiingen en dat er absoluut geen wortels mogen doorgesneden of beschadigd worden (zie: nota bomen op bouwterreinen)

“ ...”

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert op onbekende datum voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 14 januari 2019 een omgevingsvergunning onder voorwaarden aan de tussenkomen partij. Het college beslist:

“ ...

De aanvraag strekt tot de oprichting van een bijgebouw, bestaande uit 4 autostaanplaatsen. Het bijgebouw is 12 meter breed en 6 meter diep. Het heeft een hoogte van 3,5 meter en zou worden uitgevoerd met een plat dak, de gevels in gevelsteen. De inplanting is voorzien zowel tegen de achterste als de zijdelingse perceelsgrenzen. Een gelijkaardige aanvraag vorig jaar voor zowel de oprichting van een nieuw hoofdgebouw als bijgebouw werd geweigerd om allerlei redenen.

(...)

Het voorgestelde ontwerp is qua inplanting, vormgeving, schaalgrootte en materiaalgebruik in overeenstemming met de gebruikelijke regelgeving. De aanvraag is dan ook stedenbouwkundig aanvaardbaar.

(...)

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

1.(...)

4. De voorwaarden vermeld in het advies met ref. 2018.226 van de gemeentelijke groendienst dienen stipt te worden nageleefd, met in het bijzonder de stipte naleving van de voorwaarden zoals gesteld in het bijgevoegde advies dd. 28.02.2018 van dhr. Jos Schenk.

5. (...)
6. *Onmiddellijke verwijdering van zeecontainer.*
..."

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 4 maart 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale omgevingsambtenaar van de verwerende partij beslist op 14 maart 2019 om het administratief beroep onontvankelijk te verklaren:

"...
Het beroep is onontvankelijk en / of onvolledig.

De onvolledigheid heeft van rechtswege de stopzetting van de beroepsprocedure tot gevolg. (...)

Het beroep werd onderzocht op zijn ontvankelijkheid en volledigheid, rekening houdend met de geldende bepalingen, in het bijzonder met het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (OVD) en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering hiervan (OVB).

Het beroep werd conform artikel 54 OVD niet tijdig ingesteld, namelijk niet binnen een termijn van 30 dagen vanaf de aanplakking op 1 februari 2019, zijnde uiterlijk 3 maart 2019. Het feit dat het Vlaams Omgevingsloket een afwijkende datum publiceert, doet hieraan geen afbreuk.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering wegens gebrek aan belang in hoofde van de verzoekende partijen.

Deze exceptie moet maar onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat op het eerste gezicht de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

Onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad stellen de verzoekende partijen dat ze diligent gehandeld hebben en op een nuttig ogenblik de vordering hebben ingeleid.

Ze stellen op 18 maart 2019 kennis gekregen te hebben van de bestreden beslissing van 14 maart 2019 om pas dan te vernemen dat hun administratief beroep als laattijdig werd beschouwd, en dit in tegenstelling tot de gegevens vermeld in het omgevingsloket. Omdat door het onontvankelijk verklaren van hun beroep de beslissing van het college van burgemeester en schepenen uitvoerbaar werd, betogen de verzoekende partijen dat ze diligent zijn geweest door minder dan twee weken later hun vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden.

De verzoekende partijen menen hun vordering ook op een *'nuttig tijdstip'* ingesteld te hebben. Ze voegen bij hun vordering een proces-verbaal van vaststelling van 27 maart 2019 (stuk 8), voorzien van digitale foto's, en stellen dat daaruit blijkt dat de zeecontainer, die (volgens de ook in het proces-verbaal weergegeven foto's van de verzoekende partijen) steeds op de plaats van het voorziene bijgebouw heeft gestaan, zeer recent verwijderd is. De verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de bouwwerken voor het bijgebouw zeer snel kunnen aanvatten, met beschadiging en afsterving tot gevolg van zowel de wortels van hun 60 jaar oude populieren die (blijkens het feitenrelaas) op 1 en 2 meter van de inplantingsplaats van het vergunde bijgebouw staan als van hun (op figuur 3 zichtbare, bij perceelsgrens staande) ligusterhaag. De verzoekende partijen besluiten dat de *'hinder die verzoeker zal ondervinden, zich dus op korte termijn (zal) manifesteren, waardoor de tussenkomst van een schorsingsarrest verkregen door middel van de gewone schorsingsprocedure dus onherroepelijk te laat zou komen'*.

2.

De tussenkomende partij stelt vast dat de vordering van de verzoekende partijen in essentie steunt op de argumenten dat de *"werken weldra gestart zouden kunnen worden"* en dat *"de wortels van de zgn. waardevolle populieren en de bestaande ligusterhaag weldra beschadigd dreigen te worden, waardoor deze onvermijdelijk zullen afsterven"*.

Dat de zeecontainer verwijderd is om *'weldra'* de werken voor het bijgebouw aan te vatten, wordt door de tussenkomende partij ontkend. Ze beklemtoont in dit verband dat de zeecontainer trouwens verwijderd is omdat hij vol (papier en karton) zat. Ze merkt bovendien op dat voorbereidende werken – als daar door de verwijdering van een container al sprake zou van zijn – niet volstaat ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verwijzing naar andere rechtspraak kan ook niet dienstig aangewend worden wanneer het gaat om totaal andere omstandigheden. Zo kan het mogelijks verplaatsen van een pyloon voor telecommunicatie niet vergeleken worden met de oprichting van een bijgebouw, wat meer tijd in beslag neemt en zonder dat er sprake is van enige aanvang of aanzet van werken zonder een aan de voorliggende vordering voorafgaand basisdossier. De verwijzing naar het arrest van de Raad van 27 februari 2019 (nr. RvVb/UDN/1819/0674) is dan ook niet dienstig. Ze besluit dat er niet aangetoond wordt dat de gewone behandelingstermijn van het reguliere schorsingsberoep niet kan afgewacht worden.

De tussenkomenende partij argumenteert dat *'in geen enkele mate (aangetoond is) welke concrete hinder de verzoekende partijen menen te kunnen ondervinden van de oprichting van het bijgebouw'*. *'De schadelijke gevolgen (van het bijgebouw) voor de haag en de bomen'* rusten volgens de tussenkomenende partij op hypothesen en beweringen, laat staan dat de verzoekende partijen aannemelijk maken dat er sprake is van vermeende *'nadelige gevolgen door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing'*. Ze licht ter zake toe dat de verzoekende partijen geen concreet bewijsmateriaal bijbrengen voor de beweerde bedreiging van de beplanting op korte termijn, hoewel de bij de aanvraag gevoegde bevindingen van een erkend boomchirurg andersluidend zijn.

Wat de gevraagde voorlopige maatregelen betreft is de tussenkomenende partij van oordeel dat uit de beschikking van 28 maart 2019 kan afgeleid worden dat de Raad een tegensprekelijk debat beveelt waardoor het verzoek tot het bevelen van voorlopige maatregelen impliciet lijkt te zijn afgewezen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, eventueel ondersteund met documenten, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid onder meer dat de verzoekende partij aantoont dat de behandeling zo uiterst dringend noodzakelijk is dat dit onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet. Meer bepaald moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aantonen dat het resultaat van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de realisatie van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed heeft.

2.

Met de bestreden beslissing wordt het administratief beroep van de verzoekende partijen wegens laattijdigheid onontvankelijk verklaard. Dit heeft tot gevolg dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kalmthout, waarbij een omgevingsvergunning onder voorwaarden is verleend voor het oprichten van een bijgebouw met 4 autostaanplaatsen op het perceel dat de achterste grens van het perceel van de verzoekende partijen raakt, herleeft. Die beslissing is de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 18 maart 2019.

3.

De procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een uitzonderingsprocedure die het normale procedureverloop en de normale werking van de Raad verstoort. Dergelijke procedure beperkt, omwille van de strikte en korte termijnen, de onderzoeksmogelijkheden van de Raad en de rechten van verdediging van de verwerende partij en de tussenkomende partij. De aanwending van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet daarom dan ook een uitzonderingsprocedure blijven en beperkt tot die situaties waarbij de 'uiterst dringende noodzaak' onmiddellijk voor iedereen duidelijk is, of door de verzoekende partij duidelijk en op het eerste gezicht aangetoond wordt.

De toepassing van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan ook alleen maar aanvaard worden wanneer de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de ingeroepen nadelige gevolgen op te vangen.

4.

Los van de vraag naar de diligente houding van de verzoekende partijen en de vraag of een reguliere schorsingsvordering ook een nuttig effect had kunnen hebben, stelt de Raad vast dat de ingeroepen nadelige gevolgen niet in aanmerking komen om een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden.

De verzoekende partijen beperken zich immers tot het uiten van een 'vrees' dat de twee populieren en de ligusterhaag die zich bevinden op korte afstand van de inplantingsplaats van het vergunde bijgebouw, zullen afsterven.

Waar een verzoekende partij in het kader van haar belang kan volstaan met het aannemelijk maken van haar 'vrees' voor nadelige gevolgen, geldt dit niet in zoverre het de uiterst dringende noodzakelijkheid betreft. De nadelige gevolgen die een verzoekende partij daarvoor moet aantonen, dienen concreet en voldoende zwaarwichtig te zijn om de ingrijpende maatregel van een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden.

De Raad stelt vast dat in de verklarende nota bij de aanvraag verwezen wordt naar een advies van een erkende boomchirurg (Tree Compass), dat het advies van de milieudienst van de gemeente Kalmthout naar datzelfde advies terugkoppelt met de uitdrukkelijke voorwaarde dat dit advies moet gevolgd worden, zelfs onder leiding van de auteur van het advies, dhr. Jos SCHENK, terwijl de beslissing van het college van burgemeester en schepenen eveneens als voorwaarde oplegt dat het advies van de milieudienst moet gevolgd worden.

De Raad stelt dan ook vast dat de verzoekende partijen hun vrees niet afoetsen aan de stukken van het dossier, en meer specifiek het advies van de milieudienst, de bij de aanvraag gevoegde nota van de erkende boomchirurg, én de aan de vergunning van 14 januari 2019 gekoppelde vierde voorwaarde om *'de voorwaarden van de gemeentelijke groendienst stipt na te leven, met*

in het bijzonder de strikte naleving van de voorwaarden zoals gesteld in het bijgevoegde advies dd. 28.02.2018 van dhr. Jos Schenk'.

In het kader van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid behoort het niet aan de Raad na te gaan of voormeld rapport ook effectief enige beschadiging kan voorkomen en het advies van de Milieudienst terecht de naleving van dit rapport kon opleggen en op die wijze als voorwaarde aan de beslissing van het college van burgemeester en schepenen kon verbinden. Het behoort tot de stelplicht van de verzoekende partijen om op basis van een concreet dossier de nadelige gevolgen concreet aan te geven en af te toetsen aan alle beschikbare gegevens van het dossier.

Het rapport van dhr. Jos SCHENK was beschikbaar en dus te raadplegen voor de verzoekende partijen. Het loutere feit dat in dit advies gesproken wordt over een 'eik' in plaats van een populier doet geen afbreuk aan de wijze waarop een wortelgestel moet beschermd worden bij de uitvoering van werken.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de opgelegde maatregelen niet afdoende zouden zijn. Meer nog, ze vermelden deze maatregelen niet eens, zodat hun vrees voor beschadiging aan de wortels van hun populieren en hun ligusterhaag veeleer neigt naar een loutere hypothese die door niets wordt gestaafd. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partijen in hun kritiek volledig abstractie maken van een aantal relevante stukken uit het dossier en de voorwaarde hieromtrent in de uitvoerbare vergunningsbeslissing.

5.

Het op de openbare zitting nog voorgehouden *'veranderd uitzicht'*, nu hun huidig zicht op de groenzoom vanuit het keukenraam plaats zal maken voor een zicht op een kale, betonnen muur, respectievelijk voorgehouden *'problematiek van met bladeren verstopte dakgoten, die ongetwijfeld zal ontstaan omdat de kruin van de bomen overhangt'*, doet aan het voorgaande geen afbreuk en kan het gebrek aan een concrete vermelding ervan in het verzoekschrift bovendien niet verhelpen. Er bestaat ook niet zoiets als een *'recht op een onverander(en)d uitzicht'* en niet de verzoekende partijen, maar wel de tussenkommende partij, zou het slachtoffer zijn van eventuele overlast door de op het bouwperceel overhangende boomkruinen. In de mate de verzoekende partijen de mening zouden toegedaan zijn dat die overlast onvermijdelijk is, dient de Raad ook vast te stellen dat hij niet bevoegd is zich uit te spreken over het al dan niet geschonden zijn van burgerlijke rechten. Indien de vergunde werken zouden uitgevoerd worden met miskening van de subjectieve rechten van de verzoekende partijen, dan zal het in voorkomend geval de burgerlijke rechter zijn die bevoegd zal zijn om zich uit te spreken lastens degene die de rechten schendt.

In de mate dat de verzoekende partijen de mening zouden toegedaan zijn dat de tussenkommende partij zich niet zal houden aan de voorwaarde(n) van de vergunningsbeslissing, dient nog te worden vastgesteld dat dit een kwestie van handhaving is. De eventuele bekommernis dat de gevraagde werken technisch niet goed zouden worden uitgevoerd, kan ook geen element zijn dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan ondersteunen. Het uitvoeren van werken volgens *'de regels van de kunst'* is inherent aan het bouwen en bij problemen inzake de technische uitvoering zal de geëigende weg moeten bewandeld worden. In de mate de verzoekende partijen daarop steunen, stelt de Raad opnieuw vast dat hij daarvoor niet bevoegd is.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

VII. VOORLOPIGE MAATREGELEN

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen vragen dat als voorlopige maatregel het verbod zal worden opgelegd om de bouwwerken te starten, dan wel om ze verder uit te voeren. Ze verwijzen hiervoor naar de bevindingen van de gerechtsdeurwaarder en de weinig constructieve houding van de tussenkomende partij.

2.

De tussenkomende partij begrijpt dit als een verzoek om *'voorafgaand het debat (dus zonder dat de partijen zijn gehoord) al een dergelijke maatregel te bekomen.'*

Gezien de oproeping voor de openbare zitting van 2 april 2019 voor de behandeling van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, is het verzoek volgens haar zonder voorwerp, minstens lijkt het impliciet afgewezen te zijn. In ieder geval kan er volgens haar geen gevolg aan gegeven worden, nu er geen sprake is van uiterst dringende noodzaak.

Beoordeling door de Raad

Gegeven de bevindingen in het vorige onderdeel, komt het de Raad voorbarig en niet passend voor om te verbieden om de bouwwerken te starten na de betekening van dit arrest. Mocht toch met de bouwwerken gestart worden, is een nieuwe UDN-vordering nog steeds mogelijk indien die steunt op nieuwe elementen overeenkomstig artikel 40, §6 DBRC-decreet.

VIII. KOSTEN

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen met het ingediende verzoekschrift uitsluitend een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend.

De tussenkomende partij kan met haar verzoekschrift tot tussenkomst dan ook enkel tussenkomen in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Gelet op deze vaststelling is het aangewezen om onmiddellijk uitspraak te doen over de kosten.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De Raad beveelt geen voorlopige maatregel.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, ten belope van 200 euro rolrecht, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 5 april 2019 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Yannick DEGREEF

Hilde LIEVENS